

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24.11.2011 č.j. X, o **zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 19.8.2011 o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.11.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19.8.2011, kterým žalobci přiznala od 23.7.2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 22.6.2011 je invalidní pro

Invaliditu prvního stupně od 3.5.2011. Dle uvedeného posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobce ze dne 11.10.2011. Podle tohoto posudku byla určena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši 35% a byla stanovena podle kapitoly VI, položky 11, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že ani jeden z posudkových lékařů nezařadil jeho onemocnění dle publikace MKN 10. Správnou diagnózu určila až MUDr. J. M. z Fakultní nemocnice Praha. V žalobě žalobce dále popsal primární bolesti hlavy podle příslušných diagnóz, zatímco oba posudkoví lékaři posuzovali jeho stav podle nemoci migréna. Posudkoví lékaři opomenuli, že trpí i psychickými problémy, nespavostí a v žalobě uvedl příznaky projevy symptomatika a charakter potíží nemocí cluster headache.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 24.11.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Opavě, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 13.4.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 19.5.2011 požádal o přiznání invalidního důchodu. Dne 22.6.2011 posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Opavě se závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti činil podle kapitoly VI, položky 11, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 35%. Rozhodnutím ze dne 19.8.2011 žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 23.7.2011.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž nesouhlasil s přiznaným stupněm invalidity. V řízení o námitkách byl jeho zdravotní stav dne 11.10.2011 posouzen posudkovým lékařem ČSSZ se závěrem, že u žalobce jde o invaliditu prvního stupně, když pokles pracovní schopnosti činí 35% dle kapitoly VI, položka 11, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. R.,

z nálezů neurologické ambulance MUDr. K. a MUDr. K., z nálezů poradny pro choroby horního GIT Doc. A., nálezů gastroenterologické ambulance MUDr. M., ORL ambulance MUDr. V., primáře MUDr. L., neurochirurgické ambulance MUDr. K., nálezů ambulance léčby bolesti MUDr. H., z vyšetření CT mozku MUDr. Č., z propouštěcí zprávy neurologické kliniky IPVZ Praha, z nálezů TRN ambulance MUDr. H., neuroložky prim. MUDr. M., z nálezů chirurgické ambulance MUDr. P., neurologické příjmové ambulance MUDr. J., z nálezu USG břicha MUDr. D. a ze zdravotní dokumentace doložené v posudkovém spise žalobce. Jako rozhodující uvedla posudková komise v případě žalobce postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole VI, položce 12c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila horní hranicí této položky 40%. Posudková komise k tomu uvedla, že jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považuje chronickou formu bolesti hlavy – onemocnění typu cluster headache s projevy v oblasti pravého horního kvadrantu hlavy, oblasti pravého oka a trojklanného nervu. Jedná se o těžkou formu onemocnění nereagující na léčbu a omezující některé denní aktivity. Ostatní zdravotní omezení žalobce (obezita, vředová choroba gastroduodena, stav po refundopliakci a hyadoplastice pro recidivující hiatovou hernii, esophagitis st. III., hepatopathie kombinované etyologie – poléková steatóza, hyperliproteinemie, polyp v pravé sfenoidální dutině stacionární velikosti a vybočená nosní přepážka) nejsou po funkční stránce natolik významná, aby byla důvodem pro jiné posudkové hodnocení. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nelze u žalobce hodnotit podle kapitoly VI, položky 12d, neboť se nejedná o zvlášť těžkou formu onemocnění. Posudková komise v posudku také vysvětlila své odlišné hodnocení od lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ v námitkovém řízení s tím, že onemocnění cluster headache je svým funkčním dopadem lépe srovnatelné s položkou 12c ve stejné kapitole, neboť má blíže svým průběhem k neuralgiím, zejména trojklanného nervu než k migréně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.11.2011 byl žalobce invalidní v prvním stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce.

Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho kompletní zdravotní dokumentace. V posudku také vysvětlila své odlišné posudkové stanovisko na rozdíl od posudků podaných lékaři OSSZ a ČSSZ v rámci námitkového řízení.

Jelikož u žalobce k datu 24.11.2011 šlo o invaliditu v prvním stupni žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 19.8.2011, jímž žalobci přiznala od 23.7.2011 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 24. května 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček